

Žalobu o zrušení spoluvlastnictví dle §§ 830 a 843 o. z. lze dle § 20 b) kn. z. v knihách pozemkových poznamenati.

Okresní soud v Poděbradech povolil, aby se v knize pozemkové poznamenala žaloba o zrušení spoluvlastnictví k nemovitostem prodejem společného majetku veřejnou dražbou.

Na stížnost žalovaného krajský jako rekursní soud v Kutné Hoře návrh na poznamenání žaloby zamítl, a to z těchto důvodů:

»Dle § 20 lit. b) kn. z. může být povolena knihovní poznámka k založení určitých, podle předpisů civ. řádu soudního nebo knihovního zákona s ní spojených právních účinků.

Výpočet jednotlivých případů knihovních poznámek v tomto zákonném ustanovení uvedených jest sice demonstrativní, avšak citovaný předpis má na mysli, jak vychází zcela nesporně z jeho textu, jen takové knihovní poznámky, které zavádějí výslovně knihovní zákon aneb civilní řád soudní resp. speciální zákony normující obor sporného řízení ve věcech civilních. V žádném z uvedených zákonů není zmínky o přípustnosti poznámky žaloby spoluvlastníka na zrušení spoluvlastnictví na nemovitosti a o strpění prodeje soudní dražbou.

Ustanovení § 61 kn. z. tu použití nelze, neboť spoluvlastnictví není sporno a nejde o neplatnost vkladu práva vlastnického.«

Na toto usnesení podala žalobkyně dovolací stížnost, v níž poukazovala na obdobu se žalobou hypotekární, na ohrožení žalujícího spoluvlastníka, že by bez příslušné poznámky nemohl ani příznivý rozsudek proti právním nástupcům žalovaného přivést k platnosti, zvláště když o povolení prozatímního opatření dle § 382 č. 6 ex. ř. při pouhé budoucí možnosti, že spoluvlastnický podíl na sporné nemovitosti bude během sporu převeden na jiného, s úspěchem žádati nelze, na nálezy býv. nejvyššího soudu ve Vídni, zejména na nález ze dne 20. srpna 1872 č. 8683, zapsaný v repertoriu pod č. 18 (Gl. U. 4690) a na článek Randův v Právniku 1881 str. 292. Nejvyšší soud této dovolací stížnosti vyhověl ustanoviv o útratách, že mají být posuzovány jako náklady na rozepři. Důvody:

»V § 20 b) kn. z. jest zcela všeobecně přípustnou prohlášena knihovní poznámka k založení určitých, podle předpisů civ. řádu soudního nebo knihovního zákona s ní spojených právních účinků. Dle § 59 kn. z. lze povolit poznámku hypotekární žaloby s účinkem uvedeným v § 60 kn. z. Vzhledem na ustanovení § 7 o. z. dlužno tedy rovněž přípustnou uznati poznámku žaloby o roz-

dělení společného vlastnictví k nemovitostem, kterážto žaloba zakládá se na zákonném právu každého ze spoluvlastníků, obsaženém v §§ 830 a 843 o. z., neboť právní zásada vyslovená v §§ 59 a 60 kn. z. o ochraně hypotekárního věřitele vůči osobě třetí, která by před ukončením sporu nabyla knihovního vlastnictví nemovitostí, platí rovněž pro spoluvlastníka nemovitostí, který žalobou domáhá se rozdělení společného vlastnictví k nim. Účinek poznámky žalobkyní navržené má záležeti právě v tom, že, kdyby ve sporu zvítězila, ale žalovaný by před právoplatným skončením sporu převedl své knihovní spoluvlastnictví nemovitostí na osobu třetí, nemohlo by to zabrániti vedení exekuce na základě vydaného právoplatného rozsudku.

Kdyby věc byla posuzována opačně, bylo by právo žalobní v §§ 830 a 843 o. z. spoluvlastníku nemovitostí vyhrazené illusorním, poněvadž odpůrce jeho mohl by zcizením své ideální části nemovitosti zmařiti vedení exekuce na základě rozsudku příznivého, žalobcem ve sporu dobytého.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 23. listopadu 1920, č. j. R I 968/20-1.

M. Zadina.

Podnájemníku nepřisluší právo žádati ve smyslu vlád. nař. ze dne 25. června 1920 čís. 409 sb. z. a nař. za odklad exekuce, povolené vyklizením pronajatých místností, vlastníku budovy proti nájemci.

První soudce povolil na základě soudního smíru, uzavřeného mezi vlastníkem domu a nájemcem, exekuci nuceným vyklizením místností tomuto pronajatých, jež nacházely se v podnájmu různých osob.

Tyto, zvěděvše o povolené exekuci, učinily návrh, aby jim povolen byl odklad její ve smyslu vlád. nař. ze dne 25. června 1920 č. 409 sb. z. a n. dovozující v něm, že mají nárok na stejnou ochranu jako nájemce.

Návrhu bylo soudem exekučním vyhověno.

Rekursní soud usnesení prvního soudu změnil a návrh zamítl z těchto důvodů:

Podle § 1. odst. 1 vlád. nař. ze dne 25. června 1920 čís. 409 sb. z. a n. může exekuční soud na návrh povinného (nájemníka, domovníka, zaměstnance s bezplatným bytem atd.) až na dobu jednoho čtvrtletí odložit exekuci vyklizením najatých nebo používaných místností za podmínek tamtéž uvedených.